

Chen skrev på kinesiska en anhållan till Tikenliks bekar att sända oss 900 gin mjöl och 13 får till Jardang-bulak.

Blåsten ökar till halv storm. Jag tar på mig pälsen där jag sitter vid skrivbordet på min farkost. Vita gäss jaga varandra över floden och hota att äntra våra båtar. Det lönar sig ej att gå ut i sådant väder. Kanoterna skulle fyllas och sjunka. Vi besluta att lägga.

På högra strandens terrasskrön avteckna sig genom stofttöcknet några ryttare med en liten karavan. Tydligt köpmän på väg till Turfan. De ge Osman tecken att komma över. Han går ut i sin kanot, gör en lov, men kommer strax tillbaka. Vågorna slogo in över relingen. Gick ut igen och brottades med de vita gässen, som splittrades av kanotens bog. Slutligen lyckades han att klara sig över med båten halvfylld av vatten.

I skymningen infann sig en man, Rozi Ahun, med ett parti mjöl från Tikenlik för vår räkning. Byn var nästan utsugen på livsmedel sedan 100 turkisoldater och därpå 500 vitryssar varit där på väg från Turfan till Korla, där vi upplevat de senares ankomst. Turkarna hade icke betalt vad de tagit, men ryssarna hade givit 260 liang för 100 gin. Nu hade priset sjunkit till 250. I Bugur hade vi givit 45 liang för samma vikt mjöl. I juni och juli uppgick priset i Urumtji till 14,000 liang! Men då hade också pappersvärdet sjunkit från 30 till 400 liang på en silverdollar.

Rozi hade med sig en skeppa mjöl från Yssyp Ahun, son av den gamle Kirguj Pavan som för 38 år sedan